

Nova šolska kuhinja v Preski

Sanitarni inšpektorji so kar nekaj let opozarjali vodstvo osnovne šole Preska, da je šolsko kuhinjo treba obnoviti. Prenovljeno kuhinjo so odprli v ponedeljek.

Medvode - Potem ko je vodstvo šole seznanjalo o zahtevi inšpektorjev še prej občino Ljubljana-Šiška in zdaj občino Medvode, je bila prenova kuhinje kar nekaj let na prednostni listi. Letos pa so v občini namenili denar za prenovu, ki je zaradi izredno težkega in zahtevnega terena oziroma temeljenja veljala več kot 50 milijonov tolarjev.

Dela za prenovu so se začela v začetku julija ob občinskem prazniku. Zaradi izred-

no zahtevnega posega, saj so bili kletni prostori zidani iz velikih skal, so se celotna dela precej zavlekla. Če bi namreč šlo vse po programu, bi bila kuhinja prenovljena že sredi avgusta, tako pa so jo z novo opremo odprli v ponedeljek. Od stare kuhinje ni ostalo tako skoraj nič. Dolg hodnik ob novi kuhinji bo jedilnica, stara jedilnica pa je spremenjena v razred. Kuhinjo sta odprla župan občine Medvode in ravnatelj šole.

Lep september

Pravzaprav smo imeli vsi skupaj srečo, da smo uspeli poletje malo podaljšati. Tako smo v lepih dneh kmalu po začetku šolskega leta dočakali v šoli v Preski odprte prenovljene kuhinje. Zdaj se v občini zares lahko pohvalijo, da sodijo med tiste z naj sodobnejšimi šolskimi kuhinjami pri nas. Sicer pa tudi cena zanjo ni bila majhna, čeprav so strukturne razmere tal in veliki meri povzročile, da so se stroški za prenovu kar precej povečali v primerjavi s prvotno predvidenimi.

Lepo po načrtu pa za zdaj poteka gradnja železniškega podvoza, ki bo približal kraje na desni strani Sore Medvodam. Da so delavci Železniškega gradbenega podjetja Ljubljana zares veščji, kot pravimo, kako se stvari streže "pod prometom", in da so pravi strokovnjaki, vsak dan uspešno potrjujejo. Gradnja je pravzaprav za občane kar nekakšna atrakcija, saj ni dneva, da si je ne bi prihajali ogledovat.

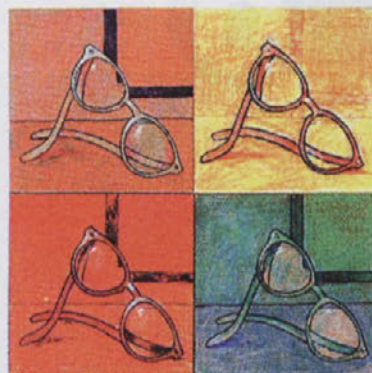
Tokrat predstavljamo tudi eno od krajevnih skupnosti v občini, v kateri se je začela tudi gradnja tovarne. Tudi glasbeno družino smo obiskali. Tretjo stran pa smo namenili stanovanjski problematiki in še posebej vprašanju, kako do stanovanja. Osrednji slovenski dogodek pa je bil nedvomno obisk svetega očeta v Mariboru. Še posebej slovesen je bil za Bončeve oziroma za člane sekcije pritrkovalcev Kulturnega društva Smednik, ki so slovesno pritrkovali ob razglasitvi škofa Antona Martina Slomška za blaženega.

Zanimivih dogodkov, ki smo jih zabeležili v tokratni številki Sotočja je še kar nekaj. Bil je lep september. Sicer pa kmalu nasvidenje z naslednjo številko Sotočja.

061 / 621 333

www.radiodur.si

Optika mali

Medvoška c. 3, MEDVODE, tel. 061/612-937

Težave nove KS Katarina

Topol pri Medvodah, 26. septembra - Predsednik Vladimir Bertonec je zbrane na prvem zboru krajanov seznanil z vsemi aktualnimi zadevami, ki so povezane z novonastalo KS Katarina. Tokratno srečanje je bilo predvsem "klic v silo" oziroma prošnja, da krajanji prispevajo vsaj po 5 tisočakov za opremo pisarne krajevne skupnosti z računalnikom, telefonskim priključkom in pisalniškim materialom. 57 tisočakov, kolikor je KS do sedaj dobila za svoje delovanje iz občinske blagajne, namreč ne zadošča za vse potrebe.

Okrog petdeset udeležencev zbora krajanov je želelo predvsem izvedeti, kaj bo z nedokončanimi projekti, ki so se začeli še pod starim vodstvom v skupni KS Trnovec - Topol. Natančen odgovor jim bo dan, potem ko bo opravljena delitvena bilanca med KS Trnovec in KS Katarina. Kot je povedal Vladimir Bertonec, je že sedaj jasno, da je večji del krivde za neasfaltiranje ceste do Dobja na strani samih krajanov. Nekateri med njimi namreč niso plačevali mesečnega samopriskevka v višini 5 tisočakov, tako da so že za opravljena dela izvajalcu dolžni več kot milijon tolarjev.

Kljub vsemu so krajanji dobili zagotovilo, da bo zaključek nedokončanih del prednostna naloga tudi novega vodstva.

KS Katarina oblikuje svojo celotno podobo. Njen znak sestavlja kolo Sv. Katarine in list blagajane.

KUD Oton Župančič Sora na Švedskem

Člani mladinske folklorne skupine in moškega pevskega zbora KUD Oton Župančič iz Sore so v tednu od 15. do 21. septembra 1999 obiskali slovenske izseljence na Švedskem. Takšna gostovanja se po tradiciji ponavljajo na pet let; od leta 1984 dalje, ko se je društvo povezalo s KD Slovenija iz Olofstroema na Švedskem. Četrto srečanje je letos združevalo praznovanje 50-letnice KUD Oton Župančič Sora in 25-letnice KD Slovenija, zato je bila osrednja prireditev v dvorani Folkets Hus v centru Olofstroema še toliko bolj slovesna. Še prej pa so se gostje iz Slovenije skupaj s švedskimi gostitelji in domačo folklorno skupino v promenadi sprehodili po ulicah tega mesteca, ki ima mimogrede z Medvodami kar nekaj skupnih karakteristik, in pripravili skupni nastop na mestnem trgu.

Sicer pa se je avtobusna odprava na sami poti proti Švedski ustavila tudi v Nemčiji. S

kulturnim programom so obiskali Slovensko kulturno prosvetno športno društvo v Berlinu.

V obeh izseljenskih slovenskih društvih so bili gostje zelo lepo sprejeti. Z njimi so potovali še trije predstavniki občine Medvode, predstavnik Slovenske izseljenske matice, novinarka Radia Slovenija in primorski ansambel Vrtnica. • Olga Šušteršič

Oddelek za javne gospodarske službe občine Medvode se je odločil za nadaljevanje spomladanske akcije, ki bi jo lahko poimenovali odstranimo zapuščene avtomobile. Akcija se je namreč zaključila z odvozom dvajsetih avtomobilov, ki so

kazali večje in manjše znake zapuščenosti. Pri tem je sicer prišlo da zapletov, saj sta se med odpeljanimi znašla dva, za katera lastnika trdita, da nista bila zapuščena, temveč le brez registrskih tablic.

Da v prihodnje do teh zapletov ne bi več prihajalo, bo oddelek pripravil ustrezen odlok, ki bi dobromamernim akcijam dal pravno podlago. Že v tem trenutku pa ponovno razpolaga s seznamom zapuščenih jeklenih konjičkov, ki so bili prvič spregledani ali pa so čisto na novo dobili svoje zadnje počivališče na javnih parkiriščih, zelenicah in divjih odlagališčih. Naša kamera je tudi tokrat sledila poteku akcije. In še opozorilo lastnikom odslužene pločevine, če ne bodo sami poskrbeli za odvoz, bo to, na njihove stroške, storila občina.

Hižarjevi zlati v gorskih tekih

Ines Hižar se je s svetovnega prvenstva v gorskih tekih, ki je bilo sredi septembra v Maleziji, vrnila s srebrno medaljo, njena sestra dvojčica pa je osvojila šesto mesto. Hižarjevi sta torej povsem ponovili uspeh, ki sta ga dosegli že na lanskem svetovnem prvenstvu, le da sta letos še ekipni svetovni mladinski prvakinja.

Kot sta nam povedali takoj po vrnitvi, sta navdušeni nad Malezijo in zadovoljni s ponovitvijo lanskega uspeha, saj je bila letos konkurenca še močnejša. Sedaj bosta nadaljevali s pripravami na sezono v smučarskih tekih, kjer se letos še zadnjič preizkušata v mladinski konkurenci.

Vilma Oberstar
1215 Medvode
Škofjeloška 18
Tel.: 061/612 616

Delovni čas:
delovni dnevi od 8. do 20. ure
ob sobotah od 7.30 do 18. ure
ob nedeljah in praznikih od 8. do 12. ure

20 milijonov tolarjev za prva socialna in neprofitna stanovanja v občini Medvode

Kako do strehe nad glavo

Pripravlja se projektna dokumentacija za novo stanovanjsko hišo, ki bo stala na mestu, kjer stoji stara šola v Sori. Občina Medvode naj bi poiskala investitorja, sama pa postala lastnica treh ali štirih stanovanj.

Država je skrb za socialna in neprofitna stanovanja v veliki meri prepustila občinam. Občina Medvode pa to skrb zaenkrat še vedno prepušča Stanovanjskemu skladu ljubljanskih občin. Ta je predmet "dogovora o delitvi premoženja" med MOL in devetimi naslednicami nekdanjih ljubljanskih občin. Zato je "pravno" še vedno zadolžen tudi za reševanje stanovanjske problematike Medvoščanov.

Vendarle s tako razlago razpolagajo le predstavniki Občine Medvode, medtem ko že kar nekaj časa čakajo na uradno stališče predstavnikov Stanovanjskega sklada ljub-

ljanskih občin. Ti so namreč že lani na tiskovni konferenci, tik pred razpisom za 150 novih neprofitnih stanovanj na Novih Poljanah, pojasnili, da bodo poslej obravnavali proučnje le tistih kandidatov, ki stalno bivajo na območju Mestne občine Ljubljana.

Sredstva od kupnin, na katerih naj bi temeljile pravice Medvoščanov, naj bi namreč že pošla, tako da se nova socialna in neprofitna stanovanja gradijo predvsem iz "svežih" proračunskih sredstev Mestne občine Ljubljana. Ostale, med njimi tudi občina Medvode, namreč niso v sklad preusmerile niti tistih sredstev, ki se v občinsko blagajno stekajo namensko za reševanje stanovanjske proble-

matike. Glede na to, da je Stanovanjski sklad ljubljanskih občin predmet delitvene bilance, nam njegovi predstavniki niso želeli posredovati bolj natančnih podatkov o premoženju, s katerim razpolagajo.

Niti nam v tednu dni niso uspeli odgovoriti, koliko socialnih oziroma neprofitnih stanovanj so v zadnjih petih letih prejeli prisilci iz Medvod.

Na medvoškem centru za socialno delo so nam posredovali oceno, da bi najbolj akutne stanovanjske stiske lahko rešili v petih letih, če bi vsako leto občina Medvode razpolagala s tremi socialnimi in tremi neprofitnimi stanovanji.

Življenje pod trhlím stropom

21. februarja ob peti uri zjutraj se je podrl strop nad dekleško sobo in spalnico v stanovanju družine Vobovnik v Valburgi številka 3 in pod seboj skorajda pokopal tri osebe, poškodoval predelno steno in opremo. Inšpektor za graditev je po ogledu izdal odločbo, v kateri je zapisal, da je lastnik dolžan podpreti leseni strop in izvesti nujna vzdrževalna dela. Rok za izvršitev del je bil 31. maj. Tri tedne po dogodku so se pojavili delavci kranjskega Gradbinca in s podstrešja odstranili nekaj krame, dodatno podprli strop ter odšli. Lastnik stavbe, ki bi moral poskrbeti za nujna vzdrževalna dela, se namreč še vedno išče. Morda bi bilo vse skupaj še razumljivo, če bi se strop podrl februarja letos, pa se je že leta 1997.

Družina Vobovnik še vedno živi v stanovanju, ki je sicer zmanjšano za dve povsem neuporabni sobi, in ki je po ocenah strokovnjakov smrtno nevarno. Kako drugače bi namreč lahko razumeli prepoved zadrževanja v drugem nadstropju stanovanjske hiše Valburga 3, s katero od leta 1992 upravlja Vzgojno-izobraževalni zavod Frana Milčinskega Smelednik. Pred njim je to nalogo, po mnenju tudi drugih stanovalcev v tej hiši, slabo opravljalo Stanovanjsko podjetje Ljubljana. O tem, kdo je tisti lastnik, ki naj bi bil dolžan poskrbeti za zamenjavo dotrajanih, obnovitev poškodovanih in učvrstitev oslabilih lesenih stropnikov med drugim nadstropjem in podstrešjem stavbe, se v poltretjem letu dogovarjanja ni uspelo nikomur dogovoriti.

Inšpektor za graditev na Inšpektoratu RS za okolje in prostor je prvo odločbo z zahtevom, da se opravijo obnovitvena dela, naslovil na Ministrstvo za šolstvo in šport. Ker se je to na odločbo pritožilo, je bila pred letom dni napisana druga odločba, ki je bila naslovljena na Republiko Slovenijo.

Mnenje Vlade Republike Slovenije je, da

kljub napisani odločbi, ne more vlagati sredstev davkoplačevalcev v nepremičnino, katere lastništvo še ni znano. Stanovanjska hiša Valburga 3 je namreč sestavni del po

vojni odvzetega posestva družine Lazarini. To je bilo leta 1990 z odločbo občine Kranj vrnjeno Henriku Lazarinju.

Kot so nam zaupali predstavniki družine Lazarini, se že leta dogovarjajo z Ministrstvom za šolstvo in šport oziroma z generalnim sekretariatom RS o dejanski vrnitvi tudi te stavbe. Seveda pa pogovor poteka tudi o tem, v kakšnem stanju bo vrnjena. Kdo bi torej moral izvršiti odločbo inšpektorja za graditev, v tem trenutku ni jasno, oziroma nismo dobili jasnega odgovora.

Ker se glede obnove stavbe ne kaže skorajšnja rešitev, je za družino Vobovnik začasna rešitev nadomestno stanovanje. Trenutna razlaga Vlade Republike Slovenije je, da bi nadomestno stanovanje moral poiskati upravljalec, torej VIZ Frana Milčinskega. Ta pa menda ne razpolaga z nadomestnim stanovanjem in predvsem rešuje stanovanjsko problematiko svoje stanovanjske skupnosti in vzgojiteljev, ki prav tako kot Vobovnikovi še vedno živijo v tej hiši. Odgovora na vprašanja, kdo je torej dolžan poiskati nadomestno stanovanje družini Vobovnik in kdo bo odgovoren, če se ponovi dogodek izpred dveh let in pol, nam kljub številnim telefonskim klicem in množici dopisov na razne ustanove ni uspelo dobiti.

S prošnjo za pomoč pri reševanju stanovanjskega problema, se je družina Vobovnik v dveh letih in pol obrnila na Službo za investicije pri Ministrstvu za šolstvo in šport RS, na šolskega ministra, na Ministrstvo za okolje in prostor oziroma njegov inšpektorat, na podpredsednika in predsednika Vlade RS, na Urad varuha človekovih pravic, na posamezne poslance v državnem zboru, na Občino Medvode... Skratka na vse, ki bi kakorkoli lahko pospešili postopek pri ugotavljanju, kdo je dolžan poskrbeti za obnovo stanovanja, v katerem živijo več kot 35 let, v katerega so morali v teh letih vložiti precej sredstev in za katerega so plačevali najemnino oziroma zadnja leta minimalno vzdrževalnino.

Krajevna skupnost Senica

Rdeča nit je prostovoljno delo

Večino komunalnih pridobitev, ki so oblikovale zunanjo podobo kraja, je že načel zob časa.

Aprila letos je KS Senica dobila novo vodstvo. V devetčlanski svet so bili izvoljeni Adolf Košenina, Valentin Križaj, Tomaž Luštrek, Marija Kunstelj, Peter Šink, Branko Bernard, Grega Bizjak, Marliza Podlogar in Roman Tehovnik.

Svetniki so se doslej sestali na treh rednih sejah, na katerih so izvolili vse obvezne organe in komunalni odbor, in na eni izredni seji, ko so sklenili, kako pomagati Čarmanovim, ki jim je ogenj dodobra uničil gospodarsko poslopje. Kot je povedal predsednik KS Senica Roman Tehovnik, so krajanji ob tem dogodku pokazali veliko solidarnost, saj so s prostovoljnimi prispevki zbrali skorajda milijon tolarjev, medtem ko sta KS in KUD F. S. Finžgar za obnovo poslopja namenila še dodatnega pol milijona.

Dom krajanov počasi urejajo in obnavljajo, čeprav ne bo imel takšne podobe, kot so jo pred leti načrtovali. Obstoječa zgradba naj bi bila namreč le oder in garderobe za dvorano, ki naj bi zrastle ob njej. Pred dvema letoma so obnovili streho in podstrešje, letos so uredili centralno ogrevanje, kot prednostno nalogo si je sedanje vodstvo zastavilo še ureditev preostalih prostorov in okolico doma.

Primoža v igri Veriga, ki jo vsake štiri leta oživijo na prostem, prav na njihovem dvorišču. Od tretje uprizoritve dalje je prevzel tudi vlogo režiserja te igre, ki jo je F.S. Finžgar napisal v času svojega župnikovanja v Sori. Sloni na resničnem dogodku iz leta 1910, ko sta se dva sosedja pravdala za staro "žlajdro". Pri Čarmanovih verigo še vedno hranijo in jo za vsako uprizoritev posodijo domači igralški skupini. Na vprašanje, ali bi prevzel vlogo deda Primoža in vlogo režiserja tudi prihodnje leto, ko bo ponovno štiri leta naokrog, se Markovčev Andrej le namuzne. Čeprav ga imam na sumu, da bo to z veseljem storil, le če bo zaslužil, da se je prebudil pravi igralški duh.

"Delo je tisto, ki je ljudi združevalo. Če gremo drug mimo drugega, to škoduje celoti," je nizal svoje misli ob obujanju spominov na tiste čase, ko je bil, mimogrede povedano, tudi predsednik marsikaterega odbora ali zgolj tisti, ki je med prvimi zavihal rokave za novo pridobitev kraja.

Pozabljen "rekele" na obrobju

Sničani so se že leta 1980 odločili za samostojno krajevno skupnost, saj niso želeli biti več "pozabljen rekele" na obrobju, kot se je nekoč slikovito izrazil njen prvi predsednik in sedanjí član sveta Valentin Križaj.

Zunanjo podobo kraja so v pol stoletja oblikovale mnoge komunalne pridobitve; gradnja vodovoda v 50., Doma krajanov v 60., visečega mostu čez reko Soro v 70. in asfaltiranje ceste skozi vas pred več kot dvajsetimi leti. Potem ko so šli na svoje, so pečat kraju dali še s športnim igriščem, trgovino, strojno lopo, telefonijo in kabelsko televizijo. Vse pridobitve so bile rezultat predvsem prostovoljnega dela krajanov, njihovih denarnih prispevkov in brezplačnega odstopanja zemljišč.

Ker je bila usoda krajevne skupnosti v novi občini Medvode kar štiri leta negotova, je bila KS Senica prav zavoljo ustvarjenega premoženja, ena izmed pobudnic različnih akcij. Vse z namenom, da krajevne skupnosti ostanejo pravne osebe, in da prek njih ohranijo krajanji "prigarano" v lastnih rokah.

Popraviti, kar je načel zob časa

Večino komunalnih pridobitev je že načel zob časa. Ceste že propadajo in predvsem zaradi težkega tovora sta že ogrožena mostova nad železniško progo tako na Ladji kot tudi na Zgornji Senici. Zato je vodstvo KS že zaprosilo občino, da naroči potrebne meritve nosilnosti. Največ komunalnih potreb se je nakopičilo ravno v starem delu vasi Ladja. Mnogi so se namreč odselili, ko se je še načrtovalo, da se tja širi tovarna papirja Goričane. Ostali so predvsem starejši, ki finančno niso zmogli stroškov komu-

Andrej Veber, po domače Markovčev s Spodnje Senice, ni najstarejši krajan, je pa najstarejši kulturnik. Njegovi spomini sežejo več kot pol stoletja nazaj, ko so pr' Matjaž vadili in potem igrali po okoliških vaseh. Davek na samce, Izpod Golice, Živ pokopan, Mariša in Gospoška kmetija so igre iz tistega časa, ko je malo igral, malo režiral; skratka združil voljo do igranja, ki je takrat med Sničani ni manjkalo.

Več kot 40 let je njegova tudi vloga deda Primoža v igri Veriga, ki jo vsake štiri leta oživijo na prostem, prav na njihovem dvorišču. Od tretje uprizoritve dalje je prevzel tudi vlogo režiserja te igre, ki jo je F.S. Finžgar napisal v času svojega župnikovanja v Sori. Sloni na resničnem dogodku iz leta 1910, ko sta se dva sosedja pravdala za staro "žlajdro". Pri Čarmanovih verigo še vedno hranijo in jo za vsako uprizoritev posodijo domači igralški skupini. Na vprašanje, ali bi prevzel vlogo deda Primoža in vlogo režiserja tudi prihodnje leto, ko bo ponovno štiri leta naokrog, se Markovčev Andrej le namuzne. Čeprav ga imam na sumu, da bo to z veseljem storil, le če bo zaslužil, da se je prebudil pravi igralški duh.

"Delo je tisto, ki je ljudi združevalo. Če gremo drug mimo drugega, to škoduje celoti," je nizal svoje misli ob obujanju spominov na tiste čase, ko je bil, mimogrede povedano, tudi predsednik marsikaterega odbora ali zgolj tisti, ki je med prvimi zavihal rokave za novo pridobitev kraja.

KS Senica združuje krajanje naselij Zgornja in Spodnja Senica ter Ladje. Šteje približno 750 prebivalcev, od tega jih je 525 volilnih upravičencev. Najstarejši krajan je s 94 leti Tone Dolinar iz Zg. Senice. Dušo kraju dajeta dve družvi; KUD Fran Saleški Finžgar, ki poskuša nadaljevati bogato gledališko dejavnost izpred let in Športno društvo Senica, pod okriljem katerega so dejavni predvsem hokejisti, oblikuje pa se tudi ljubiteljska skupina aerobičark.

nalnega opremljanja. Po dolgih letih prizadevanj so letos končno dobili asfalt v vas. Krajanji so polovico naložbe prispevali predvsem s svojim lastnim delom.

Bolj kot želja se je v zadnjih letih izkazala kot potreba tudi ureditev kanalizacije, čeprav se že sedaj zavedajo,

kako zahteven zna biti tak projekt. Vodovodno omrežje je potrebno obnove, saj so v zemlji še salonitne cevi. Celotna krajevna skupnost je slabo pokrita s hidranti, na kar je še enkrat opozoril ogenj, ki je to poletje zajel podstrešje gospodarskega poslopja pri Čarmanovih. Poleg tega, da en hidrant ni delal, je drugi imel slab pritisk.

Krajanji niso zadovoljni tudi z odvozom odpadkov, zato so na zboru krajanov v začetku letošnjega leta že izrazili željo, da bi namestili hišne kontejnerje. Pogovori s Publikusom menda že potekajo. Hkrati ne nameravajo prenehati opozarjati tudi na to, da sta sanacija in ureditev okolice gramoznice na Jepci nujno potrebni, kot seveda tudi vseh ostalih divjih odlagališč v krajevni skupnosti.

Kraju vrniti družabnost

"Način življenja nas vleče narazen in žal mi je, da je nekdaj bogato družabno življenje v zadnjih letih zamrlo," pravi predsednik KS Senica Roman Tehovnik, ki si bo, kot pravi, prizadeval, da bi se krajanji poslej večkrat srečali na družabnih prireditvah, vsaj dvakrat na leto naj bi povedali svoje mnenje na zborih krajanov, vsaj enkrat na leto pa naj bi jim prek časopisa približali delo in dogodke v krajevni skupnosti. Že letošnja dvajseta obletnica krajevne skupnosti naj bi bila tudi priložnost za razmislek o krajevnem prazniku. Precej resni so tudi načrti, da bi družabno življenje Sničanov popestrili z vaško gostilno, ki bi zapolnila prazne prostore ob trgovini.

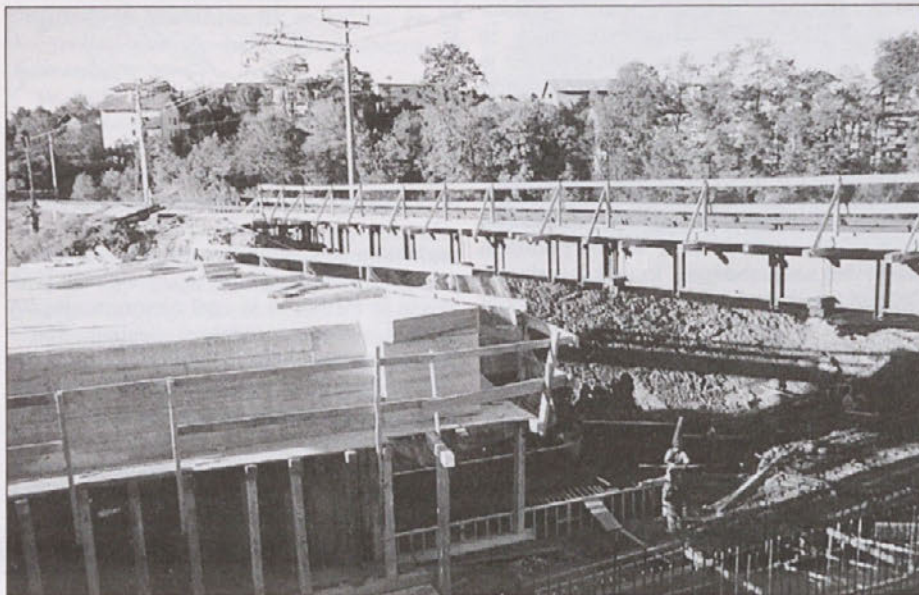

Roman Tehovnik,
predsednik KS Senica

Medvoška bližnjica po programu

Medvode - Sredi julija se je začela gradnja podvoza pod železniško progo na cesti ob Sori. Z izgradnjo podvoza in ceste bo za vasi Vaše, Goričane, Rakovnik in Soro varnejša bližnjica do Medvod. Sedanje nivojsko železniško križišče je namreč v zadnjem času zahtevalo kar tri nesreče s smrtnim izidom. Poleg varnejšega prehoda oziroma križanja z železniško progo po cesti ob Sori pa bo izgradnja pomenila tudi razbremenitev ceste skozi Presko.

Izvajalec del je Železniško gradbeno podjetje Ljubljana, dela pa investira v vrednosti 70 milijonov občina Medvode iz proračuna, v znesku 50 milijonov pa Slovenske železnice. Gradnja podvoza naj tej zelo prometni in obremenjeni gorenjski železniški progi je izredno zahtevna in bo po programu trajala do 1. novembra. Za zdaj dela potekajo po programu in so konec minulega tedna že uspeli gradbeno prebiti bodoči podvoz pod progo.

NAPROM MAŠIČ
Transport, k.d.

Finžgarjeva 15, 1215 Medvode

Tel.: 061/612-024
Tel.: 061/613-755
Tel./fax: 061/613-745

NOGAVIČKA

BC LOKA, MEDVOŠKA 3, MEDVODE
Tel: 612-935

**VELIKA IZBIRA
NOGAVIC IN
SPODNJEGA PERILA**

Delovni čas:
delavniki od 9. do 19. ure, sob. od 9. do 13. ure

Tudi posvetovalnica za živali

Medvode - Trgovina Kužmuc na Cesti komandanta Staneta 22 v Medvodah je tudi posvetovalnica za živali.

Največ, kar lahko storite za vašega štirinožnega ali pernatega prijatelja, je, da pridete v Kužmuc.

Odprto je vsak dan od ponedeljka do petka od 8. do 19. ure, ob sobotah od 8. do 13. ure

Pri nakupu vam bodo strokovno svetovali.

Krajevna skupnost Smlednik
Smlednik 4b
1216 Smlednik

RAZPIS

Za plujeenje **KRAJEVNIH CEST** v **KS Smlednik** za sezono **1999/2000**. Za vse informacije pokličite po tel. 627-008 ali se oglašite na KS Smlednik v času uradnih ur, to je v četrtek od 16. do 18. ure.

Pisne ponudbe pošljite na naslov:
KS Smlednik, 1216 Smlednik 4b, do 25. 10. 1999.

Štev. del.: 26/99
Datum: 30.9.1999

Predsednik sveta KS Smlednik:
Zdravko DEBELJAK

V mesecu oktobru poseben popust na izdelavo vsega pohištva pri plačilu z gotovino!

BRANE MERJASEC, Sp. Pirniče 27a, 1215 Medvode, tel. 061/621-849

Pozdravljen Robež

Zaselek Robež v Polhograjskih je del naselja Trnovec in samo kot tak ne bi bil pomemben in poznan. Vendar pa v tem kraju že nekaj manj kot devetdeset let stoji kmetijsko posestvo, ki je bilo najprej last Dežele Kranjske, po prvi svetovni vojni je prešlo v last Zveze živinorejskih selekcijskih zadrug, po drugi svetovni vojni pa je postalo državno posestvo, s katerim so upravljali različni družbeni lastniki. Vseskozi so se menjavali različni upravniki oziroma oskrbniki. Do pomembnejše spremembe pa je na Robežu prišlo 7. junija 1971, ko so "Robež za zmeraj oddali in prodali" in sicer objekte in manjši del zemljišča, ki je okoli objektov, zemljišče pa je še vedno v javni uporabi.

Kdaj natančno se je v Robežu začelo, nismo uspeli zvedeti. Vendar pa je bilo na prelomu zadnjega stoletja kmetijsko življenje zelo živahno. Poleg upravnikov in strokovnih sodelavcev (inšpektorji, živinodravnik, inštruktorji živinorejske zveze, raznih kmetijskih politikov, po drugi vojni razni direktorji in drugi kmetijski strokovnjaki) so bili na Robežu tudi vseskozi turisti in drugi obiskovalci redni gostje, ki so tudi bili vedno dobro postreženi.

Vse do druge vojne je na Robež prihajalo zelo veliko skupin osnovnih in srednjih šol. Manjkalo pa tudi ni študentov. Svoje obiske so imenovali zabavni in poučni izleti. Prihajali so v spremstvu svojih učiteljev in profesorjev. Pri vpisu so večkrat napisali, da so prišli peš iz Šentvida nad Ljubljano, drugi pa peš ali z vozom z železniške postaje v Medvodah. Redni obiskovalci so bili tudi dijaki kmetijskih šol iz Šentvida nad Ljubljano, Šentjurja pri Celju in od drugod. Vsekakor je bilo posestvo zgledno urejeno, da so omenjene šole večkrat organizirale tovrstne ekskurzije na omenjeno posestvo.

Med obiskovalci je bilo tudi veliko za tiste čase (marsikdo je še danes) pomembnih ljudi. Pogosto je na Robež zahajal Fran Saleški Finžgar, ki je služboval kot duhovnik v Sori. Z njim so prihajali tudi tuji turi-

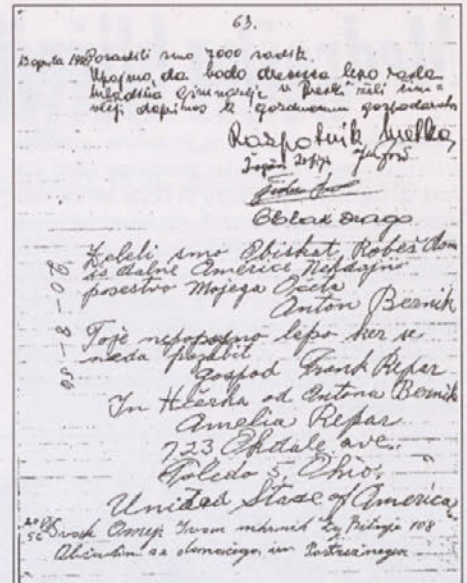
sti iz Avstrije, Češke, Nemčije in celo iz arabskega sveta (spominski zapis v arabščini). Iz zapisov se da ugotoviti, da je bil Finžgar dober "propagandist", saj je sem prihajalo v njegovem času kar nekaj duhovnikov s svojimi romarji (tako je vpisano v knjigi). Verjetno so bili pred tem pri sv. Katarini in so prav tako prišli peš po znanih polhograjskih poteh in stezah. Tudi iz Preske so prihajale skupine romarjev pod vodstvom učiteljice Amalije Marinko in župnika Valentina Oblaka. Zanimiv gost je bil tudi Tone Tomšič v družbi svojih vrstnikov/učiteljev in profesorjev. Pri marsikaterem podpisu je kasneje nekdo /verjetno tedanji oskrbnik/ dopisal, da je omenjeni padel in sicer kdaj in kje.

Vrhniški kaplan je prišel z gojenkami njihove gospodinjske šole, ki so bile z obiskom in postrežbo zelo zadovoljne. To kaže na to, da je bil že v tistem času na tem področju razvit tako imenovani kmečki turizem. Deželni tajnik dr. Lovro Pogačnik je večkrat v spremstvu drugih deželnih mož obiskal Robež in se o njem zelo pohvalno izrazil.

Zanimiv verz je napisal Jernej Tehovnik (Birtov) iz Ladje, ko se je vrnil 14. junija 1918 iz ujetništva in je po treh dneh obiskal Robež. (Tinta ni kriva, ker črna je bla, na belem papirju se lahko pozna). Veliko obiskovalcev je prišlo leta 1924, ko je v začetku avgusta bilo veliko neurje in je voda poškodovala dolino in hiše.

Živino so spomladi gonili na Robež iz raznih krajev od ljubljanske pokrajine do kranjskega območja. Od tam so tudi največ prihajali kosci na Robež v času košnje. Lastniki večjega dela živine so bili iz šenčurskega območja. Zanimiva je izjava banovinskega načelnika kmetijskega oddelka ing. Josipa Zidanška, ki je leta 1933 zapisal: "Pred 20 leti sem bil prvič na tem pašniškem posestvu. Ista slika - le sadnega drevja je nekoliko več. Želim, da se posestvo ponovno pod banovinsko upravo razvija svojemu namenu primerno!"

V začetku druge vojne leta 1941 sta prevzela oskrbništvu Jože in Mici Ponikvar

Vpis v knjigo spominov hčerke lastnika Bernika iz prejšnjega stoletja.

sorodnika sedanjega lastnika Dušana Kračmana. Takrat se je pri njem oglašil Ivan Povše iz Pirnič, ki je vzel njemu in njegovi družini mero za izdelavo čevljev. Starša tedanjega oskrbnika Ponikvarja sta leta 1945 zapisala v knjigo spominov: "Dolgo časa sva iskala svojega sina, našla sva ga na tem krasnem Robežu."

Februarja 1946 je tedanji okrožni kmetijski referent iz Ljubljane ing. Jože Rihar zapisal: "Ing. Jože Rihar - kmet. referent na obhodu. Stanje v vsakem pogledu v redu. Edino sadnemu drevju bo treba posvetiti nekaj dni."

Pred prvomajskimi prazniki leta 1949 je bil pregled živine na Robežu in je bilo ugotovljeno, da je vse v najlepšem redu. V poletnem času pa je bila na Robežu brigada agronomske fakultete iz Ljubljane, ki je želela s svojim delom prispevati k večjemu uspehu posestva. Prvo pogodžitev 7000 sadik so opravili mladinci gimnazije v Preski 13. 4. 1956 z željo njihove razredničarke Metke Razpotnik za čimvečji doprinos h gozdnemu gospodarstvu /pri tem delu je sodeloval tudi pisec teh vrstic/. V jeseni 1957 in spomladi 1958 pa so posadili še skoraj 26.000 sadik smreke in bora, za nasad je skrbela uprava kmetijskega posestva.

Še dva dogodka sta zanimiva za Robež. Obisk hčerke lastnika v prejšnjem stoletju, Amelie Repar roj. Bernik, ki je prišla iz Amerike /države Ohio/ s svojim možem Frankom Reparjem 20. avgusta 1956 na Robež z željo, da obišče dom svojega očeta. Drugi pomemben dan je bil 7. junij 1971, ko so v knjigo spominov zapisali: "Za zmerom oddali in prodali Robež. Srečno Robež in njegovi!" Mnogi, ki ste zahajali na Robež, se boste še dolgo spominjali Janeza in Angele Potočnik, ki sta prijazno pozdravljala in gostila mnoge turiste in pohodnike na Robež.

Danes je na Robežu zopet živo. Kupila sta ga Dušan in Sonja Kračman. Veliko imata načrtov, marsikaterega izmed njih sta že uresničila, mnogo jih še ostaja za prihodnost. Tudi danes se pohodniki zelo radi vračajo na Robež, kamor jih prijazna Sonja in Dušan prijazno vabita na prave ajdove žganice in druge domače dobrrote.

V stari hiši na Robežu, ki sta jo sedanja lastnika že dodobra "obdelala", se boste ob njihovi glasbi in domači hrani prijetno počutili.

Kopačevi iz Vaš

Glasbo imajo zapisano v genih

Vsaj dvakrat na leto se zbere vsa družina. Za popotnico domov vedno zapojejo venček "O, zdaj gremo, nazaj še pridemo".

Na obisk h Kopačevim sem se povabila tik po njuni vrnitvi z morja. Pred 36 leti je mama Mara odpeljala sina in še nekaj drugih otrok v kolonijo na otok Pag. Mož Drago ju je kar na motorju prišel obiskat, in ker jima je bilo všeč, sta se tja z otroki vračala vsako leto. Najprej so kar taborili, sedaj pa že 25 let počasi urejajo hiško. Tudi tokrat je bilo tako.

"A, da bi šla na morje kar živet," ponovita moje vprašanje: "To pa ne, je preveč vnukov potrebnih občasnega varstva in preveč drugih obveznosti." Ata Drago ima namreč najmanj tri vaje na teden, včasih tudi pet ali šest. Igra v medvoški godbi na pihala, v glasbeni spremljavi Folklorne skupine Sava in poje v cerkvenem moškem in mešanem pevskem zboru v Preski.

24. septembra, torej ravno dan pred našim pogovorom, je bilo 44 let, kar sta se Mara in Drago vzela. Poznala sta se iz šolskih dni, oba sta namreč domačina. Drago je živel v hiši zraven današnje občine, Mara pa je bila ena izmed šestih Tometovih otrok. Svoje gnezdo sta začela spletati v stanovanju v enem izmed blokov, ki so zrastle pod godbenim domom na Svetju. Prve tri otroke, Draga, Danico in Aleša, sta iz porodnišnice prinesla tja, naslednje tri, Katarino, Minko in Emo pa v rojstno hišo Dragove mame. Tja so se preselili, ko je umrla stara teta, ki je prej živela v njej. Pri Potokarju se reče po domače hiši vkleščeni v dolini med Starmanovim hribom in Čerenovim gričem ob potoku Zobnik.

Pesem namesto solz

Pri Kopačevih je svoj dom dobil tudi Janez, ki je ravno tako 24. septembra praznoval svoj šestnajsti rojstni dan. Na vpraša-

Drago Kopač je godbenik že več kot pol stoletja.

Kopačevi na prireditvi Družina poje v Andražu.

nje, kako to, da sta se odločila, da ga dobro leto dni starega vzameta v rejo, je Drago izbral svoj običajen odgovor: "Premalo svojih sva imela."

Res je, da sta si vedno želela veliko otrok, vendar ko je bolezen zaznamovala življenje hčerke Minke, sta se še za enega otroka odločila šele potem, ko sta dobila trdno zagotovilo zdravnika, da bo z naslednjim vse v redu. Težko je bilo namreč ostalim otrokom razlagati, zakaj Minka ne govori, zakaj ne je sama, zakaj ne stoji brez opore... "Ko so jo komaj sedemnajstletno pokopali, so pokopali z njo tudi del mene. Najina povezanost je bila tolikšna, da sem čutila njene bolečine," pravi mama Mara, ko lista po albumu, kjer so Minkine slike. Bila je lepo dekletce.

Pri Kopačevih so tegobe, težave in bolečine vedno premagovali s petjem. Pesem je nadomestila kakšno solzo, ki bi sicer stekla po licu. "Tudi če ne naglas, sem v mislih vedno pela," svojo predanost petju pojasnuje mama Mara. Bolezen jim res ne prizanaša. Vtihotapi se tako rekoč v zibko. Vnukinja Ano je posadila v invalidski voziček, vnuka Jana pa pripela na infuzijo.

Na ugotovitev, da pri vseh nesrečnih primerih najbrž nimajo več zaupanja v zdravniške odločitve, oba le zmajeta z glavo. Ata Drago navrže še kakšno šalo, kot da bi hotel na vljuden način reči: "Ne drezajte v rane."

Sedem na mah

Drago Kopač je v medvoški godbi prvič nastopil na velikonočni procesiji leta 1947. Najprej je igral trobento, nato pozavno, sedaj pa že vrsto let bas. S svojo predanostjo godbi je okužil vse domače.

"Tudi sedem naenkrat jih je iz hiše odšlo na vajo godbe. Kar s kombijem so se morali odpeljati. "Odhod," je zavrnil ata. Enkrat, dvakrat, trikrat. No, če je bil bolj "na tenk" narejen, je ponovil le dvakrat, in odpeljal. Zgodilo se je, da je kakšnega zamudnika pustil kar doma. Običajno je bila to Dani," se spominja mama Mara.

Prav vsi Kopačevi otroci so igrali v godbi;

Drago rog, Danica saksofon, Aleš klarinet, Katarina rog in Ema flavto in pikolo. Še rejenec Janez je nekaj časa igral pozavno, dokler ga ni povsem prevzela košarkarska žoga. Poleg očeta sta trenutno dejavna godbenika le še sin Drago in vnukinja Polona. Dani in Aleš imata namreč druge obveznosti, Ema in Katarina pa sta le na dveletni "porodniški".

Tudi mama Mara je želela, da bi zaigrala v godbi, vendar so ji pred štiridesetimi leti dejali, da se "nekako ne spodobi", da bi imeli žensko v svojih vrstah.

Potem je imela preveč drugih obveznosti. "Sedem uniform je bilo potrebno pripraviti za nastop. Le Aleš je vedel, katere so njegove hlače. Bile so namreč najdaljše. In da bi svojo srjaco nosil le on sam, sem mu morala narediti "cvikelne" na njej."

Nazaj še pridemo

Mara in Drago že več kot pol stoletja pojeta v cerkvenem pevskem zboru. V njem so pele vse ženske iz družine, Ema pa sedaj vodi tudi mladinski in otroški cerkveni zbor.

Prav najmlajša Ema, ki si je družino ustvarila doma, je na najboljši poti, da si pridobi akademski naziv. Le še štirje izpiti ji manjkajo na pedagoškem oddelku Akademije za glasbo. To ji bo, kljub trem malim navihancem, bržkone uspelo.

Kopačevi so dvakrat zapeli tudi na prireditvi Družina poje v Andražu. Takrat jim je na pomoč priskočila že vnukinja Polona, ki poje še v vokalni skupini ECCE, v komornem zboru RTV in v zboru Slovenikum.

"Tudi vsi ostali vnuki radi pojejo. Tudi zavoljo njih greva, kar se glasbe tiče, v korak s časom," ugotavlja mama Mara.

Emina starejša dva, petletnega Jerneja in šestletnega Blaža, ki sta se ves čas našega pogovora smukala okoli njiju, takoj povprašam, ali sta ju babica in dedek že naučila kakšno pesmico. Oba prikimata in nato vsi štirje zapojejo tisto o dveh petelinčkih, ki jo je napisal Janez Tome, Marin brat.

V letošnjem oktobru bodo atu Dragu s pesmijo voščili še za okroglih 70.

Priveditve v oktobru**Preški gasilci ob mesecu požarne varnosti**

Oktober je vsako leto mesec požarne varnosti z namenom predstaviti ljudem protipožarno dejavnost na njihovem področju. Prostovoljni preški gasilci so pripravili v petek, 1. oktobra, meddruštveno praktično vajo gašenje industrijskega objekta v primeru požara v vasi Studenčice.

V soboto, 16. oktobra, pa bodo pripravili prikaz najmodernejše gasilske tehnike (vozila, oprema) in reševanja na vodi. Celotna prireditve bo na parkirnem prostoru pred BC Loka v Medvodah in bo trajala od 7. do 12. ure. V primeru deževnega vremena bodo prikaz organizirali naslednjo soboto, t.j. 23. oktobra, ob istem času. Vsekakor bo to zanimivo za vse občane, kajti nikoli ne vemo, kaj se bo zgodilo.

Delavni taborniki

Medvoški taborniki so pripravili zanimivo prireditev v soboto, 16. oktobra, dopoldne pred BC Loka v Medvodah s svojimi delavnicami o taborništvo. Vsekakor zanimivo za vse tabornike, skavte in vse tiste, ki vas to zanima. Istega dne zvečer ob 19. uri pa bodo pripravili na Čerenu v Preski prijeten večer ob tabornem ognju s peštrnim programom. Vsekakor priložnost za vse, ki vas ta dejavnost zanima.

Zahtevna planinska pot

Sredi meseca oktobra pa se bodo medvoški planinci odpravili na zahtevnejši planinski pohod in sicer na Svinjak (visok 1653 m). Pohod bo zahteval 6 - 7 ur zahtevnejše hoje. Planinci vas vabijo.

*Knjižnica Na Sotočju***Kulturni in družabni center Medvod**

Nova, svetla, namensko grajena in urejena po evropskih merilih. Vsak dan jo obiše več kot 100 ljudi.

Prve pobude za gradnjo nove knjižnice so bile zapisane že pred tridesetimi leti, ko so ugotovili, da stara knjižnica s svojimi "nekulturnimi delovnimi razmerami" ne sodi v današnji čas. Vendarle so se dela na sotočju Sore in Save začela šele leta 1992 in se nato v enem letu tudi zaključila. Medvoščani smo junija leta 1993 dobili v uporabo novo, svetlo, prostorno in po sodobnih normativih urejeno knjižnico, ki jo radi pokažemo tudi drugim. Junija so si jo med drugim ogledali, in bili navdušeni nad njo, tudi knjižničarji iz 12 evropskih držav, ki so se udeležili seminarja Knjižnice v novi Evropi.

Statistika pravi, da Knjižnico Na Sotočju dnevno obiše več kot 100 ljudi, trenutno rekordno število pa je celo 297. Vpisanih članov je 7740, od tega jih približno 2500 knjižnico obiskuje redno. Za izposajo je na voljo skorajda 27 tisoč knjig in več kot 2 tisoč CD, audio in video kaset, za čitalniško branje pa 140 časnikov in revij.

Knjižnica Na Sotočju v oktobru pripravlja dve potopisni predavanji. 5. oktobra ob 19.30 bo o Filipinih predavala Barbara Vrezovnik in 19. oktobra prav tako ob 19.30 o Peruju Brane Kobal. Že prvi torek v mesecu oktobru najmanjše ponovno vabijo na ure pravljic.

Vodja knjižnice Saša Lajovic je prepričana, da je za nekatere Medvoščane obisk knjižnice postal nujen in potreben, skorajda, vsakodneven opravil: "V veliko veselje nam je, da se bralci v naši knjižnici dobro počutijo. Radi bi jim ponudili več novih knjig, vendar je za nakupe teh vedno premalo denarja. Torej, naša velika želja je več

Saša Lajovic, vodja knjižnice Na Sotočju.

denarja za nakup novih knjig."

V šestih letih je knjižnica Na Sotočju postala kulturni in družabni center nove občine in priljubljen razstaveni prostor. V tem času je bilo namreč v njej odprtih več kot 60 razstav likovnih umetnikov in več kot 80 predstavitev knjig in njihovih avtorjev. Vse skupaj vedno dopolnijo tudi z glasbo in predstavitev predvsem mladih glasbenih umetnikov. Le v lanskem letu so zabeležili kar 113 prireditev.

Knjige, ki so zelo iskane, je mogoče, za simboličnih 200 tolarjev, tudi rezervirati. Trenutno so med Medvoščani iskane: Peklenska gugalnica Sanje Rozmanove, Tujka v hiši domačinov Erike Johnes Debeljak in Lipa zelenela je Bogdana Novaka.

Vsak torek, od oktobra do konca maja, otroci prihajajo na ure pravljic. Običajno jih tudi prek dvajset pridno poslušajo, kar jim knjižničarke prebirajo, in potem na to temo rišejo. Najmanjše obiskovalce v svoje prostore privabijo tudi z organizacijo Malčkove bralne značke, ki jo pripravljajo v sodelovanju z vsemi enotami Vrta Medvode. Zgledno je sodelovanje tudi z vsemi okoliškimi šolami. Nema lokrat je knjižnica razstaveni prostor za raznovrstne izdelke in prikaz ustvarjalnosti osnovnošolcev.

Medvoška knjižnica je danes komunikacijsko povezana, ne le z matično knjižnico v Šiški, temveč tudi z informacijskim sistemom Cobiss. V njej so pred dvema mesecema svoj kotiček dobili tudi tisti, ki bi v svet želeli prek interneta, in drugje te možnosti nimajo. Menda je navdušenje, predvsem med mladimi, ogromno.

Za slovo od lepega poletja

Za slovo od poletja in v pozdrav jeseni so tudi letos postale Medvode prijazen pristan za lutke in tiste, ki jim vdihnejo življenje, animatorje - igralce. Pripotovali so iz različnih držav: Bolgarije, Avstrije, Slovaške in Italije. Prišli so predvsem zato, da bi našli pot do otrok, do široke otroške domišljije, ki ne potrebuje več stvarnosti, ko zazvenijo prvi zvoki odrske glasbe, ko se utrnejo luči, ko oživijo lutke.

Več o letošnjem lutkovnem festivalu pa v naslednji številki.

Predstava Lutkovnega gledališča iz Maribora "Sonček, kje si?".

Konjeniški klub Smlednik

Na pot z zapravljičkom

Konjeniški klub Smlednik je bil ustanovljen pred dobrimi šestimi leti in trenutno šteje približno 50 članov iz cele občine Medvode. Kot je povedal tajnik kluba Boštjan Mis, jih je vsaj dvajset vedno pripravljenih, da se napravijo v narodne noše, zaprežejo konje in se z zapravljički ter kočijami odpravijo zastopati svoje društvo in svoj kraj.

Njihov namen je predvsem ohranjanje bogate tradicije prednikov in druženje enakomislečih. Brez njih ne mine skorajda nobeno praznovanje, ne le v Medvodah, temveč tudi v sosednjih občinah; Mihaelov sejem v Mengšu, Dan narodnih noš v Kamniku, Ohcet v Kanderšah...

Vsako leto na sv. Vida dan se odpravijo na sedaj že tradicionalni pohod na Brezje, na sv. Štefana, dan po božiču, pa se skorajda v popolni postavi zberejo na blagoslovu konj pred farno cerkvijo v Smledniku. Člani kluba si pridobijo nova spoznanja in si napa-sejo oči tudi na vsakoletnem konjeniškem sejmju v Veroni.

Vedno, ko se zberejo, poteka pogovor o konjih. Kdo ima novega konja? Kdo ima boljšega konja? Kdo ima žrebe? Pogovori niso rezultat zavisti, temveč preprostega občudovanja tistega, kar premorejo nekateri med njimi. Med konji prevladujejo predvsem klasični vprežni vlečni konji, klub pa ima svoje zastopnike tudi med tekmovalci na kasaških dirkah. Uspešnejša med njimi sta Rajko in Miha Skube iz Smlednika. Kot je še povedal Boštjan Mis, je volje do druž-nja veliko, malce pa pešajo na organizacijski ravni, posebej sedaj, ko vedno bolj ostajajo le pri ideji o smledniškem hipodromu.

Med ustanovnimi člani in prvi predsednik Konjeniškega kluba Smlednik je bil Avgust Zajc, ki prisega na haflingerje.

Na državnem tekmovanju oračev, ki je bilo v začetku septembra tudi v naši občini, so prikazali oranje s konjsko vprego. Mirko Gantar je posejal ječmen.

Furman Ivan Bonča iz Hraš s parom norikov in konjsko opremo, s katero so včasih prevažali poročno balo.

Pritrkovalci iz Smlednika

Pozdravljali Slovenijo in svetega očeta

Člani Sekcije pritrkovalcev Kulturnega društva Smlednik so bili ob drugem obisku svetega očeta v Sloveniji tudi v Mariboru.

Bončevi pritrkovalci iz Smlednika, kot jim pravijo in jih poznajo številni na Gorenjskem in tudi v Sloveniji, so med obiskom svetega očeta v Mariboru ob

razglasitvi škofa Antona Martina Slomška za blaženega pritrkovali tudi v Mariboru. Pritrkovali pa so tudi že na Dunaju in v različnih krajih po Sloveniji.

Pitrkovati so začeli že v otroških letih, v sedanji sestavi pa nastopajo že 27. leto. Pitrkovanja so se naučili največ od očeta Maksimiljana Bonče, rojenega 1912. Po poklicu je bil zidar, sicer pa velik ljubitelj zvonov. Tako je v več zvonikih zvonove tudi obesil. Bil pa je tudi cerkovnik in je bil zato vedno zraven pri takšnih obredih. Franc Bonča pravi, da jih je veliko naučil tudi pokojni Jože Šter, ki je bil cerkovnik v župnijski cerkvi v Trbojah. Tjakaj so Bončevi v mladih letih namreč hodili v šolo, v cerkvi pa so bili ministranti.

Podrobno jih bomo kot sekcijo še predstavili tudi v Sotočju. Tokrat smo zabeležili njihov nastop v Mariboru, kjer je bil z njimi tudi župan občine Medvode Stanislav Žagar.

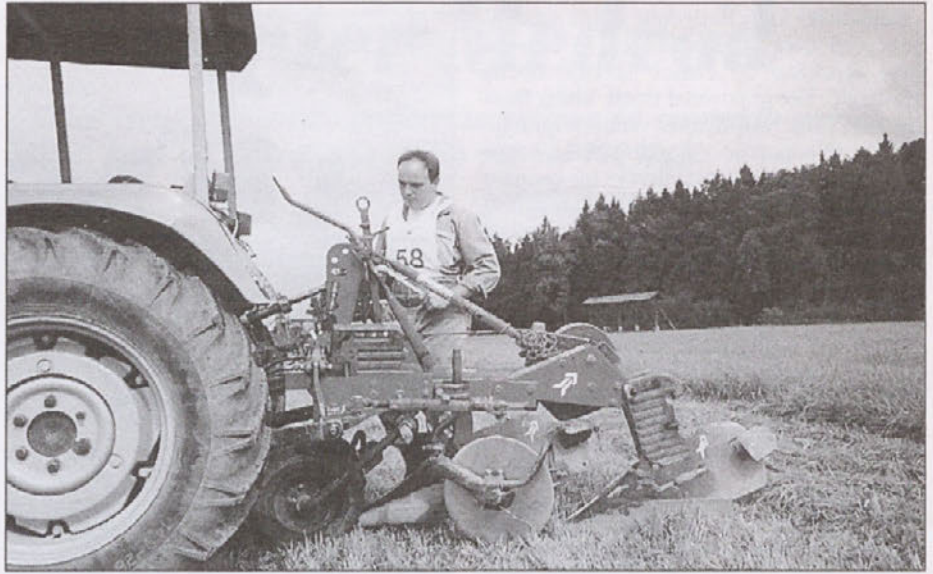

Odličen uspeh domačinov

Boj za nastop na svetovnem prvenstvu

V začetku septembra je bilo v Vodich in v Mošah pri Smledniku 43. državno tekmovanje oračev Slovenije. Udeležilo se ga je 16 ekip iz vse Slovenije. Poleg oranja na Ledini na Strnišče so izvedli še ekipno tekmovanje. Za poživitev tekmovanja pa so predstavili še oranje z nekdanjimi "traktorji", konji, pri čemer je marsikoga spomin odpeljal v zgodovino.

Med ekipami se je najbolje uvrstila ekipa Srednjih kmetijskih šol v Sloveniji, ki je zbrala 622,59 točke. Zelo dobro se je odre-

zala ekipa domačinov, saj je med 16 ekipami osvojila odlično deveto mesto in osvojila 525,05 točke.

V kombiniranem tekmovanju Strnišče - Ledina je med 31 tekmovalci osvojil domačin Janez Hočevar odlično 11. mesto in Jože Jerala 24. mesto.

Pri ekipnem tekmovanju oranja na Ledini se je prvtako najbolje uvrstila ekipa Srednjih kmetijskih šol Slovenije, na odlično deseto mesto pa se je uvrstila ekipa doma-

nov. Pri oranju na Ledini je bil najuspešnejši Robert Žnidaršič iz ekipe Srednje šole, ki je zbral 172,25 točke, domačin Janez Hočevar pa je zasedel 12. mesto s 145,51, Jože Jerala je bil 26. s 119,85 točke.

Jože Zver je pri oranju na Strnišču dosegel prvo mesto s 173,30 točke. Domačina Janez Hočevar in Jože Jerala pa sta osvojila 15. oziroma 18. mesto od skupno 31 nastopajočih iz vse Slovenije. V času tekmovanja je bilo organiziranih tudi več spremljajočih prireditev v Smledniku in v Vodich. Vseh prireditev se je udeležilo veliko občanov, kar potrjuje, da so se organizatorji odločili za pravilno sestavo programa, ki je ljudi zadovoljil, kar je dokazal tudi obisk. Žal je bilo premalo mladine in o tem bi bilo v prihodnje potrebno razmisliti.

V celoti je tekmovanje odlično uspelo, za kar imajo največ zaslug organizatorji in sicer v prvi vrsti "medvoški" člani kmetijske pospeševalne službe: Barbara Lapuh, Mojca Lovšin in Primož Ločniškar. O organizaciji so se zelo pohvalno izrazili tudi nastopajoči.

Najboljši orači bodo zastopali našo državo na svetovnem prvenstvu oračev, ki bo naslednje leto v Angliji.

Evropski Romi v Preski

Preska - V petek, 17. septembra, so nenapovedano v Presko prišli z vozovi, konji, kozami, kokošmi ta pravi evropski Romi. Prišli so iz Železnikov, kjer so bili pred tem in kjer so se predstavili domačinom tudi v sprevedu s posebnim nastopom. V Preski pa so potem v soboto zvečer pripravili program in srečanje z domačini. Iz Preske se je skupina 28 Romov iz raznih držav z 20 konji, kozami in kokošmi ter vozovi podala v Italijo na srečanje Romov iz vse Evrope.

URE • NAKIT • SERVIS

URARSTVO GROBELNIK

ŠENTVID
PRUŠNIKOVA 77
Telefon: 061/15 22 454

Delovni čas:
od 9. do 13. in od 15. do 18. ure

MEDVODE
Pritličje BC LOKA
Telefon: 061/612 913

Delovni čas:
od 9. do 12. in od 15. do 19. ure
sobota: od 9. do 12. ure

URE • NAKIT • SERVIS

Tretji občinski kros, Medvode, 22. september

Preški učenci spet najboljši

Zadnji poletni dan je v Medvodah minil v znamenju teka. Na nogometnem stadionu so se zbrali najboljši tekači vseh šol in vrtcev medvoške občine. V sončnem popoldnevu je potekal tretji občinski kros v organizaciji Športne zveze Medvode in Atletske sekcije Medvode.

Pri vseh naravnih danostih, ki jih v občini ni malo, bi pričakovali, da bo prizorišče kroza nekje v naravi, saj je kros vendarle "tek navzgor in navzdol". Frenk Bohinc, vodja športnih programov v Medvodah, je povedal, da organizatorji o tem razmišljajo in bo kros - v pravem pomenu besede - prihodnje leto na novi lokaciji.

Več kot 300 udeležencev je teklo, tekmovalo in se borilo v enainvajsetih kategorijah. Med najmlajšimi, ki še ne hodijo v šolo, sta bila najhitrejša Tina Kozjek in Ervin Velič, zmagovalke in zmagovalci po posameznih kategorijah od prvega do osmega razreda pa so bili: Blažka Svoljšak in Filip Valenčič, Tanja Zdjelar in Blaž Cof, Špela Kern in Nejc Košir, Janja Kunstelj in Armin Čoralič, Anja Puc in Jure Starc, Tjaša Debeljak in Vid Tršan, Maja Plešec in Blaž Mihovec, Mojca Štrukelj in Mladen Žarič.

Pri malo starejših je bila udeležba zelo skromna, najbolje pa so se odrezali Hana Špes med mladinkami ter Andrej Debeljak med mladinci, pri članih pa Tine Gaber ni dovolil presenečenja.

Ekipno so tri prva mesta pripadla (že na predzadnjem krosu najuspešnejšim) učencem in učencem OŠ Preska - dečki 1. do 4. razred, deklice in dečki 5. do 8. razred, zmaga deklic 1. do 4. razred pa je šla učencem OŠ Medvode.

Najboljši trije iz vsake kategorije bodo sestavljali občinsko reprezentanco, ki bo nastopila na državnem prvenstvu v krosu, kjer si vsi želijo vsaj doseči, če ne kar izboljšati, lanski rezultat (ekipno 12. mesto).

Kros, ki se je rodil, potem ko so Medvode postale samostojna občina, v prihodnje ostaja - postal naj bi kar tradicionalna prireditev, pri čemer organizatorji upajo, da se ga bo poleg predšolskih in šolskih otrok udeleževalo tudi več udeležencev v starejših kategorijah.

Čestitke prav vsem udeležencem občinskega kroza, najhitrejšim pa držimo pesti za dobre nastope na republiški ravni.

• Ulla Hamberger

Za čast in denar

Pod tem malo šaljivim naslovom je medvoški Partizan v soboto, 18. septembra, pripravil prvenstvo Medvod v tenisu za rekreativne igralce. Kot so nam razložili, je bila čast v pokalu in medaljah, denar pa v denarnih in praktičnih nagradah, ki so jih po tekmovanju razdelili. Prvenstva se je udeležilo 20 prijavljenih. Igrali so v predkrogu, zatem v 1. krogu, četrtfinalu, polfinalu in finalu. Prvo mesto je zasedel Brane Borbo, sledili so mu Anže Tome, Stane Jenko in Tone Hunjadi. Nastopili so tudi v tolažilni skupini, kjer so nastopili štirje igralci med seboj. Prvo mesto je zasedel Stergar in drugi je bil Ivanuša. Vse informacije o tenisu v Medvodah med drugimi dobite na igrišču tenisa pri BS Petrol ali po telefonu 041/811-547.

Bogat športni program

V medvoškem Partizanu so pripravili bogat športni program za vse od najmlajših do starejših. Razdeljeni so po skupinah. Najmlajši od 1,5 do treh let v spremstvu staršev in druga skupina predšolski do 6. leta. Šolarji so razdeljeni prav tako v dve skupini. Mlajši do 11. leta in starejši do 15. leta starosti.

Poskrbeli pa so tudi za starejše, ki se zanimajo za razne športne dejavnosti. Prijavijo se lahko za igranje badmintona, odbojke, borilne veščine. Organizirano imajo tudi rekreativno vadbo za starejše moške in ženske. Pripravili so tudi plesno šolo in podobno.

Vse informacije in prijave sprejema g. Frenk vsak dan po telefonu 041/515-379. Prizadevni vaditelji bodo veseli vsakega klica oziroma vaše prijave.

Nagradno vprašanje

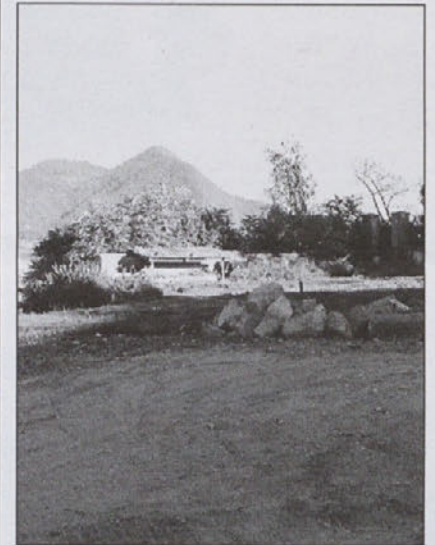
Medvode se spreminjajo, bi lahko ugotovili za spodnji posnetek. Ne gre sicer za Medvode v dobesednem pomenu besede, gre pa za občino Medvode. Dobro pogledajte tole sliko in pomislite. Se vam ne zdi, da na njej nekaj manjka, kar je še do nedavnega bilo in to leta in leta. Kaj je bilo, česar ni več, vas tokrat sprašujemo in kje je to. Odgovore pošljite na naslov Gorenjski glas p.p. 124, 4001 Kranj

Ime in priimek:

Naslov:

Pošta:

Na sliki je:

Zdaj pa k rešitvam nagradnega vprašanja iz četrte številke Sotočja.

Nagrado: majico Gorenjskega glasa prejmejo: Marjan Trampuš, Seničica 25, 1215 Medvode; Zvonka Kozamerin, Vaše 24 c, 1215 Medvode; Zdenka Gašperlin, Dragočajna 21, 1215 Medvode. Čestitamo.

Prireditve v septembru

Zbilje na fotografiji

V prostorih KS - TD Zbilje je bila tri dni na ogled zanimiva razstava fotografij Zbilj in Zbiljskega jezera, ki sta jih posnela Janez Kne iz Zbilj in Boštjan Hefler iz Smlednika. Na ogled je bilo 27 fotografij, ki so si jih ljudje z zanimanjem ogledali. Prizadevni organizatorji - člani TD Zbilje pripravljajo, da omenjeno razstavo postavijo tudi v središču občine - v Medvodah.

Prof. dr. Dušan Petrač, Kropar, ki ga je sla po znanju pripeljala med vrhunske znanstvenike ameriške vesoljske agencije NASA, je bil konec septembra tudi v Penzionu Zbilje 47. Bil je skupaj s svojimi dijaki.

Veseli petek v Dragočajni je v petek, 17. septembra, v Kampu Smlednik v Dragočajni pripravil Gorenjski glas. Bilo je zares veselo, prišel pa je tudi župan Stanislav Žagar.

Pivovarna in Pivnica ZLATE na Svetju ne skrbi samo za kvaliteto pivo, temveč tudi za lepo in prijetno okolico, kar gostje radi pohvalijo.

Ko odpove komunala in KS, se včasih pojavi nekdo, ki že dalj časa brezplačno skrbi za urejeno okolico v stanovanjskem naselju. Vse priznanje gospe na fotografiji.

Prvič leta 1959, drugič leta 1979 in tretjič 4. septembra 1999 ob 9.30 uri, je Godba na pihala Medvode zaigrala vrh Triglava. Slabo vreme je bilo krivo za slab razgled z vrha, in da je tokrat zadonelo le iz petnajstih instrumentov. Godbeniki že sedaj obljublajo, da bodo ohranili tradicijo, ki pravi, vsakih dvajset let na Triglav.

Zakoličeno gradbišče in ogromen žerjav sta dokaza, da se podjetje Filteravto Slovenija oziroma nekdanji Donit Filter resnično seli v neposredno bližino Tovarne papirja Goričane. Francoski lastnik podjetja ni želel, da bi se okrog tega zganjalo preveč "pompa" in je preklical že napovedano slovesnost ob polaganju temeljnega kamna.

Pogled iz "Čerena" na staro cerkev sv. Janeza Krstnika v Preski in dalje v Medvode pred skoraj sto leti. Cerkev so l. 1940 podrli, ker ni več zadoščala svojim potrebam.

Pogled iz istega mesta danes na novo cerkev in na Medvode z okolico. Za marsikoga zelo nenavadna primerjava.